

Maks Wieczorek

Z cyklu 20 numerów

numer 8

robię pranie i czuję się jak heros
wobec tej maszyny
ubrania wyglądają jak sflaczałe kombinezony
jakichś międzygalaktycznych władców
kostiumy do taniego podrzędnego filmu
co za prostota form ogołocona z blichtru, czasu
z jest
patrzę w ten wirujący brzuch bębna
i trzewia wylatują w czeluść dnia i giną
ale czy na pewno znikają
radio komentuje nasze samopoczucie
i nie mówi prawdy
bo co to za rozmowa kiedy fala
elektromagnetyczna jest głucha
i głucho jest
mord elektrycznym prądem anonsuje afisz
arena cyrkowa zaprasza
na egzekucję białych myszy,
białych i kolorowych istot
popiskujących cicho w głowie
pralka zawrzała
rzuciła obsługę w kąt, zaatakowała pokój,
zaparowane lustro pozbawione
ostrości odbicia karcito prawo do patrzenia
lecz twój okrągły zawrót głowy
stukał do drzwi, trzymał pod pachą
poranne gazety jak dzień
i gdy wdarł się wreszcie,
para znikła, wyszło słońce
weszłaś ty, czy to z miłości

numer 13

jest 10 grudnia
kradniemy choinki z lasu
tylko czemu tak wcześnie
ależ to głupie
wobec drzewek, leśniczego
sztucznych jodełek
Leśmiana, kilku malarzy
i wszystkich prezydentów
ale dzisiaj jest święto
i nikt nie może powstrzymać
naszej paczki od tych planów
gorszych niż desant chińskich wojsk
na placu Inwalidów
lub rogu 49 i 59 w Nowym Jorku
gdzie zawsze o 16.00 zdarzają
się takie rzeczy
o których marzymy i które
są świętem
więc nie mów nam
że nie mamy prawa do wycinania
choinek, bez nich nie ma dnia
żadnych codziennych świąt